

Szegedi Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.II.20.084/2020/8. szám

A felperes

.....

A felperes meghatalmazott jogi képviselője:

(pártfogó ügyvéd neve) pártfogó ügyvéd

Az alperes:

I. rendű alperes: **(település neve)** Város Önkormányzatának Polgármesteri Hivatala

Az alperes meghatalmazott jogi képviselője:

Dr. Mosonyi Csaba és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: Dr. Mosonyi Csaba)

A per tárgya:

Sérelemdíj megfizetése

Az elsőfokú bíróság neve és a megfellebbezett határozatának száma:

Szolnoki Törvényszék 8.P.20.860/2018/26.

A fellebbezést benyújtó fél és a fellebbezés száma

Felperes 8.P.20.860/2018/28. és 8.P.20.860/2018/31.

Í T É L E T

Az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 102 000 (százkétezer) Ft másodfokú perköltséget.

A felperes képviseletét a másodfokú eljárásban eljáró **(pártfogó ügyvéd neve)** pártfogó ügyvéd díját és a feljegyzett 400 000 (négy százezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás

A tényállás

- [1] A **(település neve)** **(ingatlan hrsz.-a)** hrsz. alatt nyilvántartott **(település neve)**, **(ingatlan címe)** szám alatti ingatlan (továbbiakban: ingatlan) 2/32-ed tulajdoni illetősége a felperes édesapjának, **(felperes édesapja neve)** a tulajdonában állt, melyet a közjegyző hagyatéki eljárásban 2009. március 26-án a felperesnek és testvérének, a perben nem álló **(felperes testvére)**nak adta át. Az ingatlan további tulajdonosai a szintén perben nem álló **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** voltak. A felperes és **(felperes testvére)** kapcsolata már édesapjuk életében megromlott. A felperes

2009. márciusában az alperesi jegyzőhöz fordult, előadva, hogy tulajdonosi jogai gyakorlását az ingatlant illetően **(felperes testvére)** akadályozza.

- [2] Az I. r. alperes az ingatlanon tartott helyszíni szemlét követően helyreállítási kötelezés iránt indított eljárást és 2009. március 11. napján kelt számú határozatban elrendelte az ingatlan helyreállítását és e körben a tulajdonostársakat nyilatkozattételre hívta fel.
- [3] A felperes a 2009. március 24-én kelt levelében panaszt tett az eljárás ellen, közölte, hogy az ingatlan bontásába nem egyezik bele.
- [4] **(személy 1. neve)** és **(személy 2. neve)** tulajdonostársak ugyancsak arról nyilatkoztak, hogy a további tulajdonostársakkal megbeszélést folytatnak a helyreállítás érdekében.
- [5] A felperes 2009. augusztus 6. napján kelt levelében birtokvédelmi eljárás lefolytatását kérte az I. rendű alperestől.
- [6] Az I. rendű alperes 2009. augusztus 25-én kelt iratában tájékoztatta felperest arról, hogy a 2009. március 11-én kelt irat nem bontási, hanem helyreállítási kötelezést ír elő. Utalt továbbá arra, az iratok alapján az állapítható meg, hogy az ingatlan tekintetében a birtokhoz való jogosultság is vitás, ez esetben a birtokvédelem tárgyában a bíróság jár el.
- [7] A felperes 2009. augusztus 28-án megjelent az I. rendű alperesnél, és kérte a birtokvédelmi eljárás lefolytatását.
- [8] Az elrendelt hiánypótlást követően lefolytatott birtokvédelmi eljárásban az I. rendű alperesi jegyző 2009. október 23. napján kelt számú határozatában **(felperes testvére)**t arra kötelezte, hogy az ingatlan villanyóráját helyeztesse vissza és kötsse vissza az ingatlant a villanyhálózatra, továbbá az ingatlan udvarát tegye/tettesse rendbe, ezt követően az ingatlan kulcsait adja át a felperesnek. A határozatban írtak teljesítésére három napos teljesítési határidőt írt elő.
- [9] A felperes az I. rendű alperes szabálysértési hatóságán 2009. november 19. napján bejelentette, hogy **(felperes testvére)** a birtokvédelmi határozatban foglaltaknak nem tett eleget, majd 2009. december 10. napján kelt kérelmében kérte a határozat végrehajtását. Utóbbiban előadta, hogy **(felperes testvére)** jogi képviselője a kulcsokat a részére postai úton megküldte 2009. december 4-én, amelyet azonban visszaküldött.
- [10] Az I. rendű alperes jegyző által 2010. február 4. napján tartott meghallgatáson a felperes ugyancsak megtagadta a kulcsok átvételét **(felperes testvére)** jogi képviselőjétől arra hivatkozással, hogy arra csak a testvére személyes jelenlétében a helyszínen hajlandó. Az I. rendű alperes 2010. február 12-én tartott helyszíni szemlét az ingatlanon, amelynek során a kulcsok átvételét a felperes ugyancsak megtagadta.
- [11] Az I. rendű alperes a számú 2010. március 3. napján kelt határozatában kötelezte a tulajdonosokat az ingatlan lakó- és melléképületének bontására. A határozat 2010. március 25. napján - fellebbezés hiányában - jogerőre emelkedett.
- [12] Az I. rendű alperes 2011. augusztus 31-én kelt számú határozatában a tulajdonostársakat pénzbírsággal sújtotta, mert bontási kötelezettségüknek a megszabott határidő alatt nem tettek eleget.
- [13] A felperes a bontásra kötelezés miatt a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatalhoz panaszt nyújtott be.
- [14] A felperes panaszára tekintettel az építési hatóság a (végzés száma) számú 2011. november 21. napján kelt végzésével a bontási kötelezés végrehajtását a felperes által kezdeményezett felügyeleti eljárás lefolytatásáig felfüggesztette, 2012. január 17. napján kelt (határozat száma) számú határozatával a felfüggesztést megszüntette, és (végzés száma) számú 2012. március 27-én kelt végzésével a bontási kötelezés végrehajtásának lefolytatásáról határozott, melyet a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal (végzés száma) végzésével helybenhagyott. A felperes a végzés felülvizsgálata iránt kezdeményezett eljárást a Szolnoki Törvényszéken (ügyszám) számon. A bíróság a felülvizsgálati kérelmet 2012. október 31. napján kelt 10. sorszámu végzésében elutasította utalva arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a birtokvédelmi eljárásban hozott határozat

végrehajtásának elmaradását sérelmezte, amely nem képezte az eljárás tárgyát.

- [15] A tulajdonostársak - köztük a felperes - 2013. január 25-én az I. rendű alpereshez benyújtott kérelmükben közösen kérték a bontási kötelezésre vonatkozó határozat hatályon kívül helyezését. Előadták, az ingatlanra 2012. decemberében vevő jelentkezett, és a 2013. január 22-én készült szakvélemény szerint a lakóépület helyreállítható, használatra alkalmassá tehető.
- [16] A 2013. február 1. napján kelt "Nyilatkozat" elnevezésű okiratban a tulajdonostársak a statikai szakvélemény alapján újrafelvételi eljárás lefolytatását kérték. Az okirat tartalmazta, hogy az eljárással kapcsolatban sem vagyoni, sem nem vagyoni káruk nem keletkezett, az eljáró hatósággal szemben követelésük nincs. A nyilatkozatot a felperes nem írta alá.
- [17] A felperes 2013. február 4. napján kelt levelében előadta, hogy a nyilatkozat léte a bontás törlésével kapcsolatos eljárásnak nem feltétele, erre vonatkozó törvényi rendelkezés nincs. Az I. rendű alperes műszaki osztályvezetője (**(osztályvezető neve)**) 2013. február 6. napján kelt válaszában utalt arra, korábban személyesen tájékoztatta a felperest arról, hogy az építésügyi hatósági eljárásokat elektronikus úton kötelező lefolytatni, az ehhez szükséges formanyomtatványt és meghatalmazást átadta a részére. Erre tekintettel az újrafelvételi eljárás kezdeményezése iránti kérelmet visszaküldte azzal, hogy a már átadott és kitöltött dokumentumokkal együtt azt az elektronikus rendszerbe töltsse fel. Tájékoztatta felperest, hogy az ügyfélfogadási időben a hivatal ebben segítségére lesz.
- [18] A 2013. február 21. napján kelt adásvételi szerződéssel a tulajdonostársak az ingatlant 700 000 Ft vételárért a perben nem álló (**személy 3. neve**) részére értékesítették azzal, hogy (**személy 4. neve**) és (**személy 5. neve**) részére haszonélvezeti jogot alapítottak. A szerződésben rögzítésre került, hogy a vevők tudomással bírnak az I. rendű alperes által elrendelt bontási kötelezésről.
- [19] Az új tulajdonos, illetve a haszonélvezők kérelmére 2013. március 27. napján 41-10/2013. számon indult újrafelvételi eljárás a perbeli lakóépület bontása tárgyában 2013. március 22-én.
- [20] A felperes a 2013. március 5-i, március 12-i levelében kérte az I. rendű alperestől a (**személy 6. neve**) által készített statikai szakvélemény részére történő kiadását. Az I. r. alperes válaszleveleiben tájékoztatta a felperest, hogy a vélemény nála nem lelhető fel, ezért azt megküldeni nem tudja, másrészt a felperes az eljárásban már nem ügyfél, a szakvélemény harmadik személy részére nem adható ki, a dokumentumot a szakértőnek visszaküldték. Közölte továbbá azt is, hogy a vevők arról tájékoztatták, hogy az ingatlant megvásárolták és a statikai szakvéleményt ők készítették.
- [21] Ezt meghaladóan a felperes még számos alkalommal fordult panasszal az I. és II. rendű alpereshez, amely azokra külön-külön, vagy több beadvány kapcsán összefoglalóan válaszolt.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [22] A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. és II. rendű alpereseket egyetemlegesen 5 000 000 Ft "sérelemdíj" megfizetésére. Keresete indokolásaként előadta, az I. és II. rendű alperesek eljárásukkal megsértették az emberi méltósághoz, az egészséghez és az egyenlő bánásmódhoz való jogát. Érvelése szerint az I. rendű alperes késedelmesen indította meg a birtokvédelmi eljárást, az abban hozott határozat végrehajtásáról nem gondoskodott, nem látta el őt megfelelő tájékoztatással, így azzal, hogy jogi segítségnyújtó szolgálathoz fordulhat, illetve költségmentesség engedélyezését kérheti. Beadványaira nem válaszolt, az I. rendű alperesi ügyintézők udvariatlanul viselkedtek, megalázó, megszegyenítő módon beszéltek vele. Az ingatlan eladása nem állt szándékában, a fia részére szeretne volna megváltani a többi tulajdonostárs tulajdoni illetőségét, erre azonban az I. rendű alperes magatartása miatt nem került sor. Az I. rendű alperes osztályvezetője, (**osztályvezető neve**) akadályozta meg azt, hogy újrafelvételi eljárást kezdeményezzen az ingatlan bontását illetően, mert alá akarta vele íratni a 2013. február 1-jén kelt nyilatkozat elnevezésű okiratot, mely „zsarolást” tartalmaz az őt ért kárigényről való lemondást illetően. Hivatkozott arra is, hogy a vevő rokonának, (.....)-nak a tájékoztatása szerint (**osztályvezető neve**) úgy nyilatkozott, amíg a felperes a tulajdonos, addig a bontás törlésére nem kerülhet sor. Állította, az újrafelvételi eljárás megindításának valamennyi feltételét teljesítette: a

hivatal rendelkezésére bocsátotta a statikai szakvéleményt, valamint a tulajdonostársak kérelmét. Sérélmezte, hogy az I. rendű alperes az általa kifizetett **(személy 6. neve)**től származó szakvéleményt nem adta vissza, és annak felhasználásával került sor az új tulajdonosok által az újrafelvételi eljárás megindítására. Állította, hogy az új tulajdonosokkal szemben a bontási határozat törlesztével kapcsolatban lefolytatott eljárásban nem ugyanazokat a követelményeket támasztotta az I. rendű alperes, mint vele szemben. Az I. rendű alperes ezen eljárása vezetett arra, hogy a családi házát áron alul volt kénytelen eladni. Az I. rendű alperesnek ez a magatartása, a hivatal packázása, az elhúzódo eljárás egészségi állapota romlásához vezetett.

- [23] Az I. rendű alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, annak mind jogalapját, mind összecszerúségét vitatta. Állította, jogszabálysértést nem követett el, és vitatta a felperes egészségkárosodása és az alperesi eljárás közötti okozati összefüggés fennálltát.
- [24] A II. rendű alperessel szemben előterjesztett keresettől való elállásra tekintettel a per megszüntetésre került.

Az elsőfokú ítélet

- [25] Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította, marasztalta a felperest az I. rendű alperes perköltségében, továbbá megállapította, hogy a felperes képviselőjét ellátó pártfogó ügyvéd díját, valamint a kereseti illetéket az állam viseli. Határozatának indokolása szerint a jelen jogvita elbírálása során a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (Ptk.) rendelkezései az irányadóak. Rámutatott, a perben a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy az I. rendű alperes személyiségi jogsértést megalapozó magatartást tanúsított, illetve mulasztást követett el, továbbá az is, hogy az eljárási szabálysértést a személyiségének lényegét alkotó tulajdonság miatt követte el. Kifejtette, az iratokból megállapíthatóan a felperes 2009. tavaszán a jegyzőnél jelezte ugyan, hogy az ingatlanba bejutni nem tud, és tulajdonosi jogait gyakorolni nem tudja, a jegyzőtől azonban azt várta, hogy a többi tulajdonostárssal való megegyezést segítse elő, birtokvédelmi kérelmet nem terjesztett elő. A birtokvédelmi eljárásban hozott határozat végrehajtása, nevezetesen a kulcs átadása a felperes magatartása miatt hiúsult meg, mert több alkalommal is megtagadta annak átvételét az I. rendű alperes által e célból kezdeményezett eljárásban. A határozat végrehajtása tekintetében az I. rendű alperest mulasztás ezért nem terheli.
- [26] Nem találta bizonyítotttnak azt a felperesi előadást sem, hogy az I. rendű alperes magatartása miatt „veszítette el” a szülői házat, mert az ingatlan értékesítése a tulajdonostársak közös döntése volt, amelyre az I. rendű alperesnek nem volt ráhatása. Az ingatlan értékesítése nincs összefüggésben a bontást elrendelő határozattal sem, az ugyanis fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett.
- [27] Nem nyert bizonyítást az sem, hogy az I. rendű alperes ügyintézői eljárásuk során a felperes emberi méltóságát sértő módon jártak el. A meghallgatott tanúk vallomását ennek alátámasztására nem találta alkalmasnak, figyelemmel arra is, hogy túlnyomórészt a felperes elmondásából vonhattak le erre következtetést.
- [28] A csatolt iratok alapján alaptalannak találta azt a felperesi hivatkozást is, hogy az I. rendű alperes a felperes beadványait nem válaszolta meg.

A fellebbezés és fellebbezési ellenkérelem

- [29] A felperes fellebbezésében elsődlegesen az elsőfokú ítélet keresete szerinti megváltoztatását, másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróságnak a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára történő utasítását kérte. Változatlan álláspontja szerint az I. rendű alperest mulasztás terheli abban, hogy nem intézkedett hatékonyan a birtokvédelem tárgyában hozott határozat végrehajtásáról, így az ingatlan kulcsainak három napon belül történő kiadásáról. Fenntartotta azt a hivatkozását is, hogy az I. rendű alperes terhére róható a szülői ház elvesztése, mivel ő mindent megtett annak érdekében, hogy az ingatlanra elrendelt bontást megakadályozza: így statikai szakvéleményt szerzett be, azt kifizette. Az új tulajdonosok statikai

szakvéleményt csak tulajdonjoguk megszerzése után kérhettek, vagyis 2013. február 23. napját követően, így megállapítható, maga is kezdeményezte az újrafelvételi eljárást, de az I. rendű alperes megfelelő tájékoztatása hiányában jogait gyakorolni nem tudta. Fenntartotta, hogy az I. rendű alperes nem megfelelő ügyfélkezelő magatartásával, halogató intézkedéseivel megsértette emberi méltóságát, és egészségi állapotában ezzel összefüggésben romlás következett be.

[30] A felperesi pártfogó ügyvéd kérte a felperes személyesen előterjesztett és általa ellenjegyzett fellebbezésben előadottak elbírálását is.

[31] Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Hangsúlyozta, a felperes személyiségi jogai nem sérültek, eljárása során nem volt célja a felperes emberi méltóságának megsértése. A peradatokból megállapítható, hogy az eljárásban a felperes hátrányos megkülönböztetésben nem részesült. A birtokvédelmi eljárásban több alkalommal megkísérelték a kulcsok átadását, az a felperes magatartása miatt hiúsult meg. A felperes beadványait megválaszolta, a szükséges eljárási cselekményeket lefolytatta. A birtokvédelmi eljáráshoz kapcsolódó alperesi magatartásokra alapított sérelemdíj iránti igények a kereset benyújtásakor már elévültek. Változatlan álláspontja volt, hogy nem nyert bizonyítást a felperes egészségi állapota és az eljárása között az okozati összefüggés, mert a felperes által indított 11.P.20.807/2017. számú perben beszerzett szakvélemény szerint kóros lehangoltsága hátterében szervi panaszai, édesapja halála és az a körüli konfliktusok valószínűsíthetők.

[32] A másodlagos fellebbezési kérelem kapcsán hangsúlyozta, a tényállás a jogvita elbírálásához szükséges mértékben feltárára került, emiatt az eljárás megismétlése szükségtelen.

[33] Kérte a felperest másodfokú perköltségben marasztalni, amelyet 250 000 Ft + áfa összegben számított fel.

Az ítéletábra döntésének indokai

[34] A fellebbezés alaptalan.

[35] Az ítéletábra a jogvita érdemét érintő álláspontjának kifejtését megelőzően előre bocsátja az alábbiakat:

[36] A jelen perben alkalmazandó a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 73/A. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogi képviselő kötelező az ítéletábra előtti eljárásban az ítélet ellen fellebbezést előterjesztő fél számára. A Pp. 73/B. § (1) bekezdése alapján, ha a jogi képviselő kötelező, a jogi képviselő közreműködése nélkül eljáró fél perbeli cselekménye és nyilatkozata hatálytalan. A Pp. kötelező jogi képviselőre vonatkozó szabályai azt a célt szolgálják, hogy a fél a kötelező jogi képviselővel érintett kérelmeit, beadványait szakszerűen, a törvény által előírt tartalmi és alaki követelményeket kielégítő módon terjessze elő, elősegítve ezzel a per hatékony előrevitelét. A kötelező jogi képviselő intézményét értelmétől (és lényegétől) fosztja meg, ha a fél által a bíróság elé tárni kívánt tény-, bizonyíték- és hivatkozástalmaz szakszerű rostálására, szerkesztésére és megfogalmazására nem kerül sor, és a bíróság közvetlenül a fél előterjesztésével kell foglalkozzon, úgy mintha jogi képviselő nem is lenne a perben. A kötelezően eljáró jogi képviselő beadványának önmagában kell mind alakilag, mind tartalmilag kielégítenie a vonatkozó törvényi követelményeket (BDT2017. 3640). A fentiekből következően a fél által személyesen elkészített beadványban foglalt nyilatkozat ügyvédi ellenjegyzés ellenére sem minősül jogi képviselő közreműködésével előterjesztettnek. Erre tekintettel az elsőfokú ítélet felülbírlatára kizárólag a felperesi jogi képviselő fellebbezésében előadottak szolgálhatnak alapul.

[37] Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a jelen jogvita elbírálása során a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. tv. (a továbbiakban: Ptk.) rendelkezései alkalmazandók, amelynek 84. § (1) bekezdés e) pontja és 355. § (1), valamint (4) bekezdése a személyiségi jog megsértéséből fakadó immateriális hátrány kompenzálására nem vagyoni kártérítés megítélését teszi lehetővé. E jogalapon sérelemdíj iránti igény a 2014. március 15. napjától hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. tv. hatálya alá tartozó személyiségvédelmi igény esetén

érvényesíthető. Lényeges továbbá, hogy a felperes objektív jogkövetkezmény alkalmazását, a jogsértés megállapítását nem kérte [Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pont].

[38] A felperes fellebbezési kérelmeire tekintettel az ítéletábra mindenekelőtt rámutat arra, hogy az elsőfokú eljárásban nem valósult meg olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú eljárás megismétlését indokolná. Az elsőfokú bíróság - a hatályosan benyújtott fellebbezéssel érintett, a jogvita eldöntéséhez szükséges körben - a tényállást feltárta, a bizonyítást lefolytatta, így annak kiegészítése szükségtelen. Az elsőfokú ítélet ezért érdemben felülbírálható volt.

[39] A felperes az emberi méltósághoz, az egészséghez és az egyenlő bánásmódhoz való személyiségi jogai sérelmét az I. rendű alperes közhatalom gyakorlása során kifejtett tevékenységére alapította, ezért nem vagyoni kártérítés iránti igénye elbírálására a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja, 349. § (1) és (3) bekezdése, valamint 339. § (1) bekezdése együttes alkalmazásával kerülhetett sor.

[40] A törvény általános jelleggel védi a személyiségi jogokat (Ptk. 75. §). Kimondja, akit személyhez fűződő jogában megsértenek, kártérítést követelhet a polgári jogi felelősség szabályai szerint [Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pont]. A kártérítési felelősség általános szabályait a Ptk. 339. § (1) bekezdése tartalmazza. Eszerint, aki másnak jogellenesen kárt okoz, köteles azt megtéríteni, mentesül a felelősség alól, ha bizonyítja, hogy úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható. Az államigazgatási jogkörben okozott kárért való felelősség speciális szabályait a Ptk. 349. § (1) bekezdése rögzíti, megállapításának feltétele, hogy a kár a közigazgatási eljárásban rendes jogorvoslással nem volt elhárítható, illetve a károsult a kár elhárítására alkalmas rendes jogorvoslati lehetőségeket igénybe vette.

[41] A személyiségi jogok a személyiség lényegi elemei, a személy egyediségét, azonosságtudatát, környezetének értéktelét meghatározó tulajdonságainak és külső megnyilvánulásainak védelmét szolgálják, és az ember személyiségéhez tapadnak. A különböző jogszabályokban az eljárások résztvevői számára biztosított eljárási jogok nem ilyen jellegűek, ezért nem minősülnek egyben személyiségi jogoknak (BDT2016. 3507, BDT2015. 3337, BDT2016. 3520). Közhatalmi - jelen esetben közigazgatási - jogkörben eljárva személyiségi jogot sértő magatartás önmagában a téves jogalkalmazással akkor következik be, ha a hatóság olyan jogszabályt alkalmaz tévesen, amely közvetlenül a személyiségi jogot érinti, vagyis a téves jogalkalmazás, jogsértés önmagában megvalósítja a személyiségi jogsértést. Egyéb téves jogalkalmazás abban az esetben sért személyiségi jogot, ha egyben a károsult személye elleni támadásként értékelendő (BDT2016. 3575.II.), azaz a fél személyiségi joga megsértésének megállapítására eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés csak akkor adhat alapot, ha azt a személyiségének lényegét alkotó ismérvek miatt követik el (EBH2007. 1598, Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.509/2007/4.).

[42] A felperes által az I. rendű alperes terhére rótt egyes magatartásokat illetően az ítéletábra álláspontja a következő.

A birtokvédelmi eljárással összefüggésben:

[43] A felperes fellebbezésében - figyelembevée az elsőfokú eljárásban tett nyilatkozatát is - azt kifogásolta, hogy az I. rendű alperes nem tette meg a szükséges intézkedéseket a birtokvédelmi eljárásban hozott 8953-18/2009. számú határozat (**felperes testvére**)t az ingatlan kulcsainak átadására kötelező rendelkezése végrehajtása érdekében.

[44] A határozat (**felperes testvére**)t arra kötelezte, hogy az ingatlan villanyóráját helyeztesse vissza, és köttesse vissza az ingatlant a villanyhálózatra, valamint az ingatlan udvarát tettesse rendbe. Ezt követően pedig az ingatlan kulcsait adja át a felperesnek azzal, hogy a kötelezettséget a határozat kézhezvételét követő 3 napon belül kell végrehajtani.

[45] Tény, hogy a kötelezett a 3 napos teljesítési határidőt elmulasztotta, melyet a felperes a 2009. november 19. napján az I. rendű alperesnek bejelentett, az a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. tv. (Ket.) 37. § (1) bekezdése szerint

értelmezve a végrehajtás elrendelése iránti kérelem volt. A felperes a 2009. december 10-én kelt levelében már kifejezetten a végrehajtás elrendelését kérte azzal, hogy az I. rendű alperes rendelje el a határozatban szereplő munkák elvégzését.

[46] A Ket. 129. § (2) bekezdés a) pontja szerint, ha az elsőfokú hatóság a rendelkezésre álló adatok, vagy a jogosult igazolása alapján megállapította, hogy a végrehajtható döntésben elrendelt kötelezettség teljesítése határidőre nem, vagy csak részben, vagy nem az előírásoknak megfelelően történt, a jogosult kérelmére elrendeli a végrehajtást. A (3) bekezdés szerint az elsőfokú hatóság (a továbbiakban: végrehajtást elrendelő hatóság) az önkéntes teljesítés elmaradásának megállapításától számított 5 munkanapon belül dönt a végrehajtás foganatosításáról.

[47] Az I. rendű alperes által csatolt birtokvédelmi eljárás irataiból nem állapítható meg kétséget kizáróan, hogy az I. rendű alperes a végrehajtás elrendelése és foganatosítása érdekében konkrétan milyen intézkedéseket tett és az megfelelt-e a Ket. rendelkezéseinek. Lényeges azonban, hogy a felperes az Észak-Alföldi Regionális Államigazgatási Hivatal Szolnoki Kirendeltsége osztályvezetőjének, **(személy 7. neve)** 2010. január 7. napján írt levelében (3. oldal eső bekezdés) maga írta, hogy 2010. január 5-én az I. rendű alperestől tájékoztatást kapott arról, hogy a kötelezett az áramot visszaköttette, az udvart kitakarította (csatolva közigazgatási iratok „Birtokvédelem 2010.”). Ezt a felperes nem vitatta. Ez arra utal, hogy az I. rendű alperes a birtokvédelmi határozat végrehajtásával kapcsolatban eljár. Ebből ugyanakkor az is következik, hogy az I. rendű alperes által 2010. február 4. napján tartott meghallgatáson a kulcsok átvételét a felperes már nem tagadhatta meg, átvételét jogszerűen nem köthette az általa szabott feltételekhez ((felperes testvére neve) személyes jelenléte, átadás-átvételi jegyzőkönyv készítése stb.). Ezen időpontban ezért a birtokvédelmi határozat végrehajtásával kapcsolatos I. rendű alperesi intézkedési (eljárási) kötelezettség megszűnt. Ez azt jelenti, hogy az I. rendű alperes esetleges mulasztásával vagy késedelmével összefüggésben a felperes által állított nem vagyoni hátrány (egészségi állapot romlása) miatti nem vagyoni kártérítés iránti igény legkésőbb ebben az időpontban esedékessé vált, és - annak következményeként - a kártérítési igény elévülése a Ptk. 326. § (1) bekezdése alapján megkezdődött. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy pszichés károsodása jelenleg is fennáll (BDT2007. 1644.II.). A felperesi igényérvényesítésre nyitva álló, a Ptk. 324. § (5) bekezdésében írt - 5 éves - elévülési idő ezért 2015. február 4. napján eltelt. Ehhez képest a felperes keresetét 2017. július 20. napján terjesztette elő. A perben olyan körülmény, amely az elévülés nyugvását [Ptk. 326. § (2) bekezdés] vagy megszakadását (Ptk. 327. §) eredményezte volna, nem merült fel, azokra a felperes sem hivatkozott. A felperes az I. rendű alperessel szemben korábban érvényesíteni kívánt ugyan kártérítés iránti igényt, e keresetét azonban 2016. augusztus 19. napján szintén a fentiekben írt elévülési határidőn túl nyújtotta be, ezen túl pedig e pernek nem volt tárgya a birtokvédelmi határozat végrehajtásával kapcsolatos nemvagyoni kárigény. Mindebből következően a felperes birtokvédelmi eljárással összefüggésben előterjesztett nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló követelése elévült, így az a Ptk. 325. § (1) bekezdése alapján bírósági úton nem érvényesíthető.

[48] Mindezen túl megjegyzi az ítéletábra, nem állapítható meg az sem, hogy a közigazgatási eljárási szabályok esetleges megsértése kifejezetten a felperes személye ellen irányult, ezért a kártérítési felelősség további elemeinek megállapíthatósága sem alapozná meg a felperes ezzel kapcsolatos nem vagyoni kártérítés iránti követelését.

Az újrafelvételi eljárással kapcsolatban:

[49] Annyiban helytálló a felperes érvelése, hogy a 2013. január 25. napján benyújtott a bontásra kötelezést elrendelő jogerős határozat hatályon kívül helyezésére vonatkozó kérelem - ugyancsak a Ket. 37. § (1) bekezdése szerint - a Ket. 112. §-a szerinti újrafelvételi eljárás iránti kérelem volt. Tény, hogy az I. rendű alperes - a Ket. 112. § (4) bekezdésében írt eljárási kötelezettsége ellenére - a kérelmet nem bírálta el. Azonban sem ez, sem pedig a 2013. február 1. napján kelt felperes által sérelmezett tartalmú nyilatkozat nem hozható okozati összefüggésbe az ingatlan eladásával. A

kérelemből egyértelműen kitűnik a tulajdonostársak - köztük a felperes - ingatlan eladására vonatkozó szándéka, éppen erre tekintettel kezdeményezték az újrafelvételi eljárást a bontási határozat visszavonása érdekében. Emellett tény az is, hogy a felperes általa sem vitatottan nem tett eleget a kérelem formanyomtatványon és elektronikus úton történő előterjesztésére vonatkozó I. rendű alperesi felhívásnak, hanem 2013. február 21-én a tulajdonostársaival együtt eladták az ingatlant. Nem hagyható figyelmen kívül a felperesnek az az előadása sem, hogy ügyvéddel történő konzultációt követően döntött az ingatlan eladása mellett (Szolnoki Törvényszék 6.P.20.885/2017/12. számú jegyzőkönyv 3. oldal első bekezdés). A felperes állította ugyan, hogy az I. rendű alperes magatartása miatt kényszerült az ingatlan eladására: az I. rendű alperes ügyintézőjétől „ultimátumot” kapott, mely szerint vagy beleegyeznek az ingatlan értékesítésébe, vagy ledózerolják az ingatlant (keresetlevél). Ezt az állítását azonban semmivel nem bizonyította. Ugyancsak nem nyert igazolást az I. rendű alperes ügyintézőjének tulajdonított kijelentés, hogy „bárminek törli a bontási határozatot, csak Lédeczynének nem.” Ennek alátámasztására a felperes a testvére, **(felperes testvére)** 2014. február 25. napján kelt nyilatkozatát (keresetlevél melléklete) csatolta, mely szerint **(felperes testvére)** - ahogyan a felperes is -, a vevők képviseletében eljárótól hallotta az I. rendű alperes ügyintézőjének, **(osztályvezető nevének)** tulajdonított kijelentést. Ezt azonban cáfoljanak a rendőrségi eljárásban tett tanúvallomása, amelyről készült jegyzőkönyvkivonatot maga a felperes csatolta a 8.P.20.860/2018/18. számú beadványa mellékleteként. Nem állapítható meg tehát, hogy az I. rendű alperes a felperes újrafelvételi kérelme kapcsán konkrétan a felperes személye miatt tett vagy mulasztott valamely intézkedést, vagyis az I. rendű alperes a rá vonatkozó eljárási szabályokat kifejezetten a felperes személyére tekintettel sértette meg. Nem sértett jogszabályt az I. rendű alperes azzal, hogy - felperesi állítás szerint - az új tulajdonos által kezdeményezett újrafelvételi eljárásban a felperes megrendelésére és költségére készült szakvéleményt - mint bizonyítékot - befogadta. E körülmény az eljárás lefolytatása szempontjából közömbös, az I. rendű alperesnek e tekintetben ellenőrzési kötelezettsége nem volt. Azzal pedig, hogy az ingatlan értékesítését követően a közigazgatási eljárásban ügyfélnek már nem minősülő [Ket. 15. § (1) bekezdés] felperesnek a szakvéleményt - ha azzal rendelkezett - nem adta ki, személyiségi jogot nem sértett.

Az emberi méltóságot sértő magatartást illetően az ítéletábra álláspontja az alábbi:

- [50] A polgári jog által biztosított személyiségvédelem körében az ember személyiségét alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összessége jelenti az emberi méltóságot. Az emberi méltóságot sértik az olyan magatartások, amelyek megkérdőjelezzik a jogosult emberi mivoltát, illetve elmulasztják, megtagadják azt a minimális és kötelező tiszteletet, amely az embert pusztán az emberi minősége alapján megilleti (BDT2019. 4002.). A felperes az emberi méltósághoz való jogának megsértését az I. rendű alperes ügyintézőinek vele szemben tanúsított magatartására alapította, amelyet abban jelölt meg, hogy az ügyintézők vele szemben udvariatlanul viselkedtek, kérelmeinek (pld. jogszabály kinyomtatása) késedelmesen tettek eleget. Ezt azonban a Pp. 164. § (1) bekezdésében írt kötelezettsége ellenére sikerrel nem bizonyította. A perben meghallgatott tanúk vallomása (felperes fia, valamint a felperes házastársa) a közeli hozzátartozói viszonyra tekintettel a felperesi előadást alátámasztó bizonyítékként nem értékelhető, mindezen túl a felperes fia - saját előadása szerint - csak a felperestől és házastársától származó információval rendelkezett.
- [51] A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [52] Az eredménytelenül fellebbező felperest a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. rendű alperes jogi képviseletével felmerült másodfokú perköltségének a megfizetésére. A másodfokú eljárásban a perérték az elsőfokú eljárással egyezően 5 000 000 Ft, amely alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, (5) bekezdése és 4/A. §-a alapján az ügyvédi munkadíj 158 750 Ft-ban lenne meghatározható. Ez azonban az ítéletábra álláspontja szerint - a

[53] A felperes teljes személyes költségmentesség kedvezményében részesült, ezért az ítélet tábla a Pp. 87. § (2) bekezdésében írtakra figyelemmel megállapította, hogy a képviselőt a másodfokú eljárásban ellátó pártfogó ügyvéd díját, valamint az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. tv. (Itv.) 74. § (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM. rendelet 14. §-a alapján - a 13. § (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel - a feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

[54] Az ítélet tábla a 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet 29. § (1) és (2) bekezdése alapján a fellebbezést tárgyaláson kívül bírálta el.

Dr. Béri András sk.
a tanács elnöke

táblabíró